

SZKOŁA PONADPODSTAWOWA

TEMAT: „ILE JA JEST WE MNIE?”

Grupa szkolna: 20-25 osób

Miejsce: klasa szkolna

Czas trwania zajęć: 45 minut

CEL OGÓLNY

Uczeń prowadzi refleksję nad elementami tożsamości człowieka.

CELE SZCZEGÓŁOWE WEDŁUG TAKSONOMII BLOOMA

Poznawcze

Uczniowie znają koncepcję id/ego/superego.

Uczniowie rozumieją wpływ teorii psychologicznych na zrozumienie tożsamości człowieka.

Emocjonalne

Uczniowie nazywają swoje uczucia związane ze spektaklem.

Uczniowie są uwrażliwieni na wielowarstwowość ludzkiej tożsamości.

Psychomotoryczne

Uczniowie opowiadają o swoich doświadczeniach związanych ze spektaklem.

Uczniowie tworzą dialogi wewnętrzne wykreowanych przez siebie postaci.

Metody pracy

Oparte na słowie: dyskusja; metody problemowe; metody nastawione na działanie.

Formy pracy

Praca indywidualna, praca grupowa.

Pomoce dydaktyczne

Wydrukowane fragmenty scenariusza.

POWITANIE

Nauczyciel prowadzi dyskusję o refleksjach ze spektaklu. Pyta: Co czuliście, jak się wam podobało, opowiedzcie o tym co zobaczyliście, które wątki uderzyły was najbardziej.

WPROWADZENIE DO KONSEPCJI ID, EGO, SUPEREGO

Nauczyciel objaśnia uczniom koncepcję id, ego i superego na przykładzie ze spektaklu. W jednej dziewczynie jaką jest Alicja siedzą jakby trzy różne osoby. Tę rozmowę, którą toczy sama ze sobą, można odnieść do idei, że w naszej głowie w pewien sposób rozmawiają ze sobą trzy głosy: id, ego i superego. Pierwsze z nich -id- mówi tylko o przyjemnościach i szukaniu zaspokojenia. Superego z kolei mówi o wartościach, o tym co się powinno, a czego nie, co jest dobre, a co złe, odpowiada za poczucie winy. Ego, czyli nasze „ja” stara się znaleźć dla nich sposób porozumienia, opisuje rzeczywistość.

Można to zobaczyć na przykładzie rozterki, kiedy Alicja w rozmowie z gąsienicą zastanawia się czy „ugryźć grzyba”:

Jej SUPEREGO mówi o gąsienicy:

Jakie to stworzenie jest nieznośne i zdziwaczałe. Dziwię się, że osoba dorosła zachowuje się w ten sposób!

Jej EGO mówi:

Ja nie wiem co mam o tym myśleć...

Co odpowiada ID?

Może pozwoli mi ugryźć grzyba! Muszę ugryźć grzyba! Ugryź grzyba! Gryza grzyba!

ZADANIE W GRUPACH

Uczniowie otrzymują fragmenty tekstu scenariusza i muszą wskazać, które wypowiedzi Alicje symbolizują id/ego/super ego w tym dialogu:

ALICJA 1

Ale to była jazda!

ALICJA 2

Ja nie wiem co to było...

ALICJA 3

Ja nie wiem czy powinno się tak wpadać...

ALICJA 2

To wina królika?

ALICJA 1

Każdy by pobiegł za królikiem.

ALICJA 2

Gdzie ja jestem?

ALICJA 3

Na pewno gdzieś, gdzie nie powinno mnie być.

ALICJA 1

Jestem głodna, więc jestem.

ALICJA 2

Nie wiem gdzie jestem.

ALICJA 3

Nie wiem czy to dobrze, że jestem.

ALICJA 2

Zobacz, ciasteczko.

ALICJA 1

Jest ciasteczko, trzeba zjeść.

ALICJA 3

Ja nie wiem czy można zjeść ciasteczko i mieć ciasteczko.

PRACA W GRUPACH

W grupach uczniowie próbują sami stworzyć taki dialog na wybrany przez siebie temat i prezentują go klasie.

DYSKUSJA

Nauczyciel moderuje dyskusję. Pyta: czy myślicie, że w spektaklu te trzy Alicje pokazywały rzeczywisty dialog wewnętrzny? Czy zgadzacie się z tym, że tak to wygląda? Co myślicie o podziale na id, ego i superego, czy pozwala wam to zrozumieć siebie? Skąd biorą się myśli które ma superego? Czy można na nie wpływać?

PODSUMOWANIE ZAJĘĆ

Dodatkowo nauczyciel może przeprowadzić poniższą grę (propozycja dla każdej grupy wiekowej).

Odsuń ławki na bok i na środku klasy naklej długi pasek z taśmy papierowej - powstają dwa pola, jedno oznacza tak (naklej tam T z taśmy), a drugie nie (naklej tam N z taśmy).

Nauczyciel odczytuje pytania, a uczniowie przechodzą na pole, z którym się zgadzają. Po wszystkim zapraszamy ich do dyskusji - jak czuli się podczas gry, czy inni myślą tak jak ja, do uzasadnienia swoich odpowiedzi.

STWIERDZENIA

1. Czy chciałbyś, żeby inni ludzie widzieli Twoje sny?
2. Moje sny to chyba coś prywatnego...
3. Sny mówią nam jakąś prawdę o nas i o naszych tajemnicach.
4. Czasem czujemy zawstydzienie z powodu naszych snów, bo pokazywały prawdę o nas, którą staramy się na co dzień ukryć.
5. Sny są jak wróżby (może proroctwa), które można rozwikłać za pomocą odpowiedniego sennika.
6. Bliskie mi osoby mogłyby oglądać moje sny.
7. Spektakl o Alicji nie był o śnie, ale o prawdziwym życiu.
8. Wiele Alicji to tak naprawdę jedna osoba.
9. Każdy z nas, tak jak Alicja, czasem rozmawia sam ze sobą.
10. Historia Alicji opowiada o prawdziwym życiu.